

GAZETA TRANSILVANIEI

Director :
GAVRIL POP

Intemeiată la 1838 de GHEORGHE BARIȚ

Apare de două ori pe săptămână

Redacția:
Brașov, Str. Regele Carol I. Nr. 56—58.
Telefon: 2440.
Administrația: Calea Victoriei 35.
Telefon: 2622.

Atitudinea Statelor Unite

După o luptă crâncenă, în care a întreprins cele mai „democratice” mijloace de propagandă, președintele Roosevelt a reușit să aducă în fața Senatului american proiectul de lege al deplinei puteri, având asigurarea că va fi votat.

În primele luni de războiu, cererile de ajutor ale Angliei în Statele Unite au întâmpinat o rezistență sălbatică din partea opiniei publice, iar d. Roosevelt, care urma să candideze din nou la președinția Statelor Unite, și-a ascuns intențiunile, declarând că nu este părtaş al intervenționismului, moderând astfel adversitățile și câștigând chiar de partea sa un însemnat număr de partizani de ai adversarului său, d. Wilkie.

Ajutat de marii industriași de armament, cari au tot interesul să-și valorifice fabricatele, președintele Roosevelt a început o intensă campanie de pregătire a opiniei publice în vederea punerii în aplicare a planurilor sale intervenționiste. În primul rând și-a apropiat pe d. Wilkie, șeful partidului conservator, apoi a zdrobit pe rând toate piedecile, netezind drumul proiectului de lege care este — în clipa de față — obiectul discuțiilor Senatului american.

Cablogramele sosite de peste Ocean în cursul nopții, anunță totuși împotriviții mari. Sute de mii de persoane manifestează în fața Casei Albe, cerând respingerea proiectului. Deși întâmpină împotriviții mari, părerea generală este că el va fi votat.

Ce atitudine va lua America după votarea acestui proiect?

Părerile sunt împărțite: Unii afirmă că d. Roosevelt va împinge America în războiu, iar alții cred că se va mărgini să ajute Anglia în măsura în care vor permite marile industrii de războiu.

În cercurile europene, aceste două posibilități coincid cu o declarație făcșă de războiu.

Puterile Axei au sesizat din bună vreme această posibilitate și s'au pregătit să-i opună rezistența cuvenită. O flotă aeriană germană, alcătuită din bombardiere uriașe, va patrula fără încetare deasupra Oceanului Atlantic, întâmpinând convoaiele britanice și americane îndată după ieșirea lor din apele Americii.

Dar cel mai însemnat aport în această privință îl va da desigur Japonia. Ultimele evenimente politice din Extremul Orient sunt foarte semnificative. Retragerea guvernului chinez din Nanking este considerată de cercurile internaționale drept o punte de împăcare pe care guvernul japonez o întinde marșalului Ciang-Kai-Shek. În vederea intrării Americii în războiu, Japonia trebuie să se elibereze din China, pentru a-și îndrepta forțele împotriva pericolului american, care-i amenință stăpânirea în Extremul Orient.

Nu este deloc exclus — scrie corespondentul din Japonia al unui mare ziar italian — să se mute teatrul războiului maritim în apele Pacificului. Căci încordarea dintre Japonia și Statele Unite a ajuns la punctul culminant, iar votarea proiectului de depline puteri al d-lui Roosevelt va constitui și pentru Japonia o provocare.

Atitudinea Statelor Unite nu mai poate fi modificată decât de un singur fapt: raportul dlui Wilkie. Trimisul d-lui Roosevelt în Anglia a fost chemat de urgență la Washington. El a văzut situația Angliei, precum și viitorul care o așteaptă. De raportul pe care-l va face depinde dacă mai are rost să-și complice existența și America, amestecându-se în războiul european.

Noul ministru al Germaniei la București a prezentat M. S. Regelui scrisorile de acreditare Cuvântarea noului ministru. Răspunsul M. S. Regelui

București, 5. — Luni dimineața, Ex. sa Baronul von Killinger, noul ministru al Germaniei la București, a prezentat M. S. Regelui scrisorile de acreditare. La solemnitate a luat parte și domnul general Ion Antonescu, Conducătorul Statului, Președinte al Consiliului de miniștri și ministru al Afacerilor străine.

CUVANTAREA BARONULUI VON KILLINGER

Cu acest prilej, d. baron Manfred von Killinger a rostit următoarea cuvântare: *Majestate,*

Am onoarea a remite Majestății Voastre scrisorile prin care Führerul și Cancelarul Marelui Reich german mă acreditează în calitate de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar pe lângă Majestatea Voastră, precum și scrisorile de rechemare ale predecesorului meu.

Este pentru mine o deosebită cinste de a mi se fi încredințat misiunea de a reprezenta marea Reich german în România.

Rog pe Majestatea Voastră să fie încredințată că voi face tot ce-mi stă în putere pentru a întări și desolta relațiunile amicale dintre țările noastre, contribuind la propășirea României naționale, aliată cu noi.

Nădăjduesc că Majestatea Voastră, precum și guvernul Majestății Voastre îmi vor acorda deplină încredere și sprijinul lor pentru îndeplinirea înaltei mele misiuni și rog pe Majestatea Voastră să binevoiască a primi urările cele mai sincere ale guvernului Reichului și ale mele

pentru fericirea personală a Majestății Voastre, precum și pentru prosperitatea și propășirea poporului român.

RĂSPUNSUL MAJESTAȚII SALE REGELUI

Domnule Ministru, Primind scrisorile prin care Excelența sa Führerul Cancelar al Reichului vă acreditează pe lângă persoana Mea în calitate de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar, vă zic din toată inima: „Bine ați venit!”

Iau cunoștință cu deosebită satisfacțiune de asigurările pe care Excelența Voastră binevoiește a Mi le da cu privire la străduințele pe care le va depune în vederea întăririi și dezvoltării și mai mult a legăturilor de prietenie dintre țările noastre, pe care noi le dorim indestructibile.

Puteți fi pe deplin convins, domnule ministru, că atât din partea Mea, cât și din partea Conducătorului Statului și a guvernului veți avea un sprijin continuu și cel mai binevoitor concurs pentru ca misiunea Excelenței Voastre să poată fi împlinită în mod cât mai ușor și cât mai cu folos pentru ambele țări.

În acest gând rog pe Excelența Voastră să fie pe lângă Excelența sa Führerul Cancelar și pe lângă guvernul Reichului, întreprind mulțumirilor Mele și al celor mai vii urări pentru fericirea și prosperitatea poporului german, urări pe care le fac deasemenea și Excelenței Voastre, ale cărei calități sunt bine cunoscute și apreciate la noi.

Consiliul de miniștri de Marți 4 Februarie Comunicat

București, 5. — Marți, 4 Februarie s'a ținut un consiliu de miniștri sub președinția d-lui general Antonescu. Au participat d-nii: general Radu Rosetti, prof. P. Tomescu, general Ion Popescu, general C. Voiculescu și Enric Otetelișeanu.

1. S'a făcut o expunere despre situația internă: numărul arestărilor făcute și armamentului și munițiilor găsite la rebeli. D. general Antonescu a dat instrucțiuni ca perchezițiile pentru găsirea armelor și munițiilor să fie făcute cu toată severitatea, dar cu omenie.

2. S'a arătat că nimeni nu a căzut pentru că ar fi fost atacat de armată. Ostașii au tras numai când au fost atacați de rebeli. Acesta a fost și cazul lui Victor Silaghi, care în fruntea unui grup de rebeli a încercat să intre cu forța în localul prefecturii din Ploști.

3. D. gen. Antonescu a dat instrucțiuni ca toți rebelii cari s'au făcut vinovați de acte reprobabile, să fie judecați și condamnați cu asprime, însă numai în cadrul legal. Ceilalți vor fi puși în libertate, vor fi însă urmăriți de aproape în activitatea lor viitoare, prin poliția de siguranță.

4. D. prof. dr. Tomescu Petre, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale și d. general Voiculescu, subsecretar de stat la muncă, au descris situația detestabilă în care au găsit ministerul acesta.

5. D. gen. Antonescu a dat instrucțiuni pentru întocmirea fișelor medicale individuale ale elevilor de școală din primul

an de școală primară până la Universitate. Fișele vor servi și pentru orientarea profesională a tineretului.

6. D. gen. Antonescu a dispus să se treacă imediat la realizarea cantinelor și dispensarelor, după planurile stabilite de ministerul muncii și sănătății, la toate întreprinderile industriale cu mai mult de 50 salariați lucrători.

7. S'au dat indicațiuni să se reorganizeze breslele pe baze serioase și corespunzătoare intereselor profesionale.

8. D. gen. Antonescu a dat dispozițiuni severe împotriva preoților cari au aruncat crucea și au luat în mână revolverul.

COMUNICATUL MINISTERULUI DE INTERNE ÎN LEGATURA CU MOARTEA LUI V. SILAGHI

Ministerul de interne desminte sponurile puse în circulație, după care legionarul Victor Silaghi ar fi fost omorât la Ploști de către iudeo-francmasoni. Legionarul Silaghi a atacat în fruntea unei cete de rebeli în dimineața zilei de 21 Ianuarie prefectura Ploști, căutând s'o ocupe cu forța. Garda militară care păzea prefectura l-a somat să se oprească. Nesupunându-se somațiunii, garda a tras doborând pe Silaghi și încă trei rebeli.

Cu această ocazie repetăm că, pe tot timpul rebeliunii, armata nu a provocat pe nimeni, sub nici o formă și n'a făcut uz de armă decât când a fost atacată și numai în scopul de a se apăra.

Românii din Albania

Dacă prăbușirea Turciei europene a fost o binefacere pentru acele popoare care s'au încheșat în state naționale, ea a fost în același timp dezastruoasă pentru Români din Peninsula Balcanică, deoarece aceștia au trecut sub stăpâniri noi — stăpâniri care deși creștine, au fost mult mai neomenease.

Atunci s'a pornit o vigoasă acțiune din partea nouilor administrații pentru desnaționalizarea Românilor și înglobarea lor în masa majoritară a statelor respective.

Calvarul îndurat de acești frați, calvar care nici astăzi n'a luat sfârșit, a fost din cele mai tragice, dar el n'a putut duce la desnodământul dorit de nouii stăpânitori, căci o bună parte din Români Balcanici nu și-au pierdut ființa lor românească și cu tenacitatea specifică rasei, înfruntă mai departe vitregia premurilor, nădăjduind un viitor mai luminos.

Dela Santi-Caranta la Orhida și de aci la Durazzo, Români din Albania sunt așezați în 129 sate cu un total de patru mii de familii, însumând peste patruzece mii de suflete, dintre care vreo zece mii sunt statorniciți la orașe, iar restul la sate.

După o statistică de acum zece ani, se preciza că în Coriza locuiau 2500 Români; la Berat 1800; la Fieri 1500; la Elbasan 900; la Tirana 850; la Cavala și Durazzo câte 600, Arghiro-Castro, cea, 4000; etc.

Acești Români, ca și frații lor din Serbia, Grecia și Bulgaria, nu sunt veniți pe acele meleaguri, de curând. Ei sunt descendenții direcți ai vechilor băștinași tracolilri înfrățiiți cu coloniștii romani, și despre prezența lor acolo vorbesc până și cele mai vechi izvoare istorice.

În timpul stăpânirii bizantine ca și în vremea dominației turcești — începând cu Murat II (1422—1451). Aromânii s'au bucurat de o situație privilegiate, și anume:

1. Aveau dreptul la o administrație internă proprie, răspunzători fiind căpeteniile lor;

2. Justiția și-o făceau singuri printr'un consiliu alcătuit din notabili și numai pentru cazuri grave asista și un cadiu.

3. Ordinea internă ca și paza hotelurilor era făcută de Români.

4. Aveau autonomie religioasă.

5. Erau scutiți de impozite, în schimb dădeau anual câte un peșcheș (plocon) mamei Sultanului, care era protectoarea lor.

Firi întreprinzătoare și buni negustori, Români din Albania și în deosebi cei din Moscopole, Valona și Durazzo, ajunseseră în veacurile trecute să domine întreg comerțul acestei regiuni și să dețină în mâinile lor întreg schimbul de produse între cele două țărmuri ale Adriaticei.

Din mijlocul lor s'au ridicat însă nu numai destoinici negustori, ci și cărturari de frunte cum au fost: Mitropolitul Castoriei, Dionisie Manduca, originar din Moscopole, bărbat cu superioară cultură, pe care și-o însușise în Italia, unde studiase filosofia și teologia; tot moscopolean a fost și Ioanșaf, mitropolit al Patriarhiei cunoscută sub denumirea Prima Justiniană a Ohridei.

Dar dacă traiul lor odinioară se desfășura într'un ritm care le îngăduia să-și ducă o viață aspră dar națională, presiunile din urmă și focul ucigător al războiului ce s'a deslănțuit în Albania, amenința pe acești Români nu numai cu distrugerea avuțiilor lor, ci și cu răpirea tot mai mare a rândurilor lor.

Ființa lor este în primejdie și de aceea credem că noi cei de la nordul Dunării, ar trebui să facem ceva mai mult decât să ne îndreptăm gândul nostru frătesc, spre ei.

AL. JORDAN

Minte și inimă românească

Un capitol de cultură românească

Gheorghe Racoveanu:

„Gravuri în lemn la Mănăstirea Neamțu“

Mentalitatea laică a veacului a văzut în mănăstire un loc de refugiu, iar în ființele care-și duc viața între zidurile ei, ceva vrednic de desconsiderat sau zeflemisit. Omul învățat să aprecieze totul după măsura folosului momentan, pe care îl aduce orice efort, nu se poate ridica să prețuiască lucrurile care se fac pe măsura veșniciei.

Deaceia opera migăloasă a călugărilor a fost sau neglijată sau obiect de curiozitate momentană pentru vizitatori. Sensul și importanța ei pentru cultura românească n'a fost îndeajuns arătată.

Un mare gol, în această privință, îl umple monumentala lucrare a d-lui Gh. Racoveanu, despre „Gravurile în lemn la Mănăstirea Neamțu“.

Oricine pune mâna pe această carte, vede cât de nedreaptă este atitudinea noastră față de acești oameni ai rugăciunii, meșteri „pe aripa veșniciei“ ai artelor, a-titudine, pe care din păcate, au creat-o chiar unii dintre călugării certaji cu poruncile vieții monahale, ei înțeleg că mănăstirea nu e un loc de „trândăvie“, ci locul unde s'au urzit cele mai trainice fire ale specificului nostru național, locul unde au luat naștere cele dintâi capitole ale culturii noastre, iar ființele supte la față și „speriate“ — cum le zice lumea — sunt armata de geniu a unității noastre naționale.

E deajuns să aruncăm o privire numai asupra trecutului Mân. Neamțului — din tezaurul căreia a dat o mică dar importantă parte la lumină d. Gh. Racoveanu, în cele 60 de planșe de gravuri în lemn, ca să ne convingem de marele rol al mănăstirilor în trecutul nostru.

Mănăstirea Neamțului datează de pe la anul 1390, de pe vremea lui Petru Mușat, Domnul Moldovei. Tradiția Mănăstirii spune că ar fi fost întemeiată de trei ucenici ai călugărului Nicodim, din Tara Românească, de Pimen, Sofronie și Silvan. Aproape nu este Domnitor în Moldova care să nu fi îngrijit de ea, priune cari Alexandru cel Bun și Ștefan cel Mare au înzestrat-o și mărit-o. Astfel ea ajunge una dintre cele mai avute mănăstiri.

Aici s'a dezvoltat nu numai viața duhovnicească, ci și artele și știința de carte. Chiliile ei au adăpostit mulți călugări cărturari, mai apoi vlădici, cari au scris, au copiat și au tradus cărți. Tipografia dela Neamț e vestită prin hărnicia ei, și cărțile cari ieșeau din teascurile ei, frumos împodobite în chenare și îmbogățite cu scene biblice de o frumusețe și finețe rară, n'au cunoscut granițe și au pătruns în toate colțurile unde era suflare românească.

Cel mai mare avânt îl ia Mân. Neamțul la sfârșitul veacului al XVIII-lea, când se așează în ea Paisie, înouitorul monahismului românesc. De atunci ea stă în fruntea mănăstirilor noastre, prin viața duhovnicească și prin opera ei culturală. În veacul al XIX-lea, Mitropolitul Andrei Șaguna din Ardeal cere starețului Neonil dela Neamț, să-i trimită cărți de slujbă pentru biserica ardeleană.

Astăzi, I. P. S. S. Patriarh Nicodim, este un reprezentant de seamă al paisianismului, un cărturar ieșit din școala Mănăstirii Neamț, și totodată protectorul ei.

D. Gh. Racoveanu s'a apropiat de mănăstire cu smerenia și duhul cu care se cuvine să se apropie un mirean. A cercetat cu răbdare și admirație opera acestor călugări și a scos la iveală într'un volum elegant și ispititor de frumos 60 de planșe, reprezentând copii de pe gravurile în lemn, făcute de călugării dela Neamț, cari însoțeau tipăriturile dela această mănăstire, în tot decursul veacului al XIX-lea. Lucrarea e precedată de două serioase studii introductive. Primul privitor la arta gravurii în lemn, în general, tehnica, originea și istoricul ei. Al doilea vorbește despre gravura în lemn la Mănăstirea Neamțului, începuturile, dezvoltarea și valoarea ei, după care urmează descrierea planșelor.

Arta gravurii în lemn a fost nedespărțită de arta tipografiei. Cei vechi au căutat să însoțească tipăriturile de valoare — și între acestea cărțile religioase erau în primul rând, cu ornamente, chenare, frontispicii și scene biblice. Lucrul nu era ușor. Toate acestea trebuiau lucrate în lemn, săpate cu multă dexteritate și finețe, pentruca să apară imaginea lor corectă pe hârtie. La această muncă s'au înhamat călugării.

Importanța acestor gravuri constă în două fapte. Ele sunt o operă de artă, pline de expresie, simetrie și finețe, cari, uneori nu se lasă întrecute de penelul pictorului.

În al doilea rând, scenele biblice reproduse pe aceste gravuri exprimă însăși credința dogmatică a bisericii. Acești călugări gravori aveau izvorul de inspirație și îndreptarul operii lor în însăși iconografia bisericii, în Sf. Scriptură, Viețile Sfinților sau Sinaxar.

Gravurile, prezentate de d. Gh. Racoveanu, cuprind opera cătorva călugări gravori din veacul al XIX-lea dela Neamț. Mai însemnate sunt gravurile călugărilor Simeon, Ghervasie și Teodosie.

Primii doi au lucrat gravurile cari împodobesc cea dintâi Evanghelie ilustrată la Români, dela anul 1821. În această Evanghelie fiecare pericopă e însoțită de gravuri splendide.

Dela călugărul Simeon mai avem o frumoasă gravură a „Născătoarei de Dumnezeu cu pruncul“, din anul 1829. Această gravură, plină de ornamentație, de o proporție precisă în diferitele părți, de-o finețe în linii, cari dau o expresie întregii imagini, încât cu greu îmi vine să cred că poate fi întrecută în pictură.

Ca o expresie a învățurii bisericii despre jertfa prisositoare a Mântuitorului și prelungirea ei, prin împărtășanie, peste veacuri, aflăm planșa a XIII-a.

Aceasta înfățișează pe Mântuitorul străpuns în coastă. Din mâinile și coasta Sa pornește câte un șuvoiu de sânge, pe care îl prind în potire îngerii. De fapt, sfânta cuminecătură nu e altceva decât o jertfă nesângeroasă a Mântuitorului, al cărei is-

Ce spune Pierre Gaxotte

Pierre Gaxotte e unul dintre acei gazetari francezi care cu mult timp în urmă a dat semnalul de alarmă privitor la starea de decadență morală și politică a Franței și care a luptat pentru transformarea morală a țării sale. El vede azi cu tristețe verificate toate observațiile sale. În *Candide* din 8 Ian. crt. publică un articol intitulat **Anul muncii și al redresării**, numind astfel anul acesta. Din el cităm câteva semnificative pasagi:

„Franței slăbite nu-i sunt de prisos forțele sale pentru a dura și a se restabili. Tot ce merge în discuție este sustras construirii. Una din condițiile primordiale ale salvării e ca Franța să fie unită. Mai mult încă. Să fie una și nedespărțită, ca în timpurile victoriilor revoluționare“ și mai departe:

„Singurul mijloc de a răzbi încercările sau de a apuca norocul e ca țara să fie unită înapoia șefului său și ca împreună cu el să-și păstreze încrederea în patrie“.

Ce profetice sună aceste cuvinte și cât putem înțelege și noi, Români, din ele! Pierre Gaxotte mai spune încă ceva,

simplu dar semnificativ:

„Pentru început, să ne facem datoria, fiecare la locul său. Cultivându-ne grădina, susținând un comerț, făcând rodnică o fermă sau un atelier, noi vom servi mai bine renașterea națională decât recălând Europa din cuvinte. Am cunoscut prea mulți din acei palavragii și încrezuți, care porneau cu buzunarele pline de rețete de salvare a țării, dar nu erau în stare să-și îndeplinească umilele și zilnicele obligații ale meseriei lor“.

„Franța valorează prin calitatea Franțezilor“. A deveni lucrător mai bun, cultivator mai bun, grădinar mai bun, negustor mai bun, e un fel de a fi francez mai bun. E a mări cantitatea de știință, de virtuți, de inteligență, de memorie și de hărnicie, care alcătuiește, în fiecare minut, capitalul națiunii“.

Iată legi pe care nu numai Franța trebuie să le respecte, dar orice națiune vrea să trăiască și să-și merite viitorul în noua lume care se organizează acum în Europa.

FRANCUS

Gândirea

Revista condusă de Nichifor Crainic a intrat cu numărul său din Ianuarie în al 20-lea an de existență. Cu o linie de conduită, ideologică și literară, unitară, ea este așa cum o definește directorul ei în rândurile dela cronică mărunț:

„Gândirea însă va continua să apară, mai sigură de drumul ei decât oricare altă publicație din țară. Crezul ei, formulat cu mult înaintea altor reviste de peste hotare, abia acum e de actualitate europeană. Principiile, bunăoară, pe care caută să se așeze literatura și arta național-socialismului german, par noi pentru publicul Reichului. Ele sunt însă exact a-celeași, pe care de 20 de ani le afirmă în România revista Gândirea. Nu suntem atât de naivi să credem că această revistă or fi exercitat prea influență peste hotare. Suntem prea normali ca să ne îngăduim asemenea aiureli. Dar coincidența, pe care o subliniem, între ideile conducătoare ale literaturii și artei germane și între ideile noastre, arată tocmai vitalitatea crezului revistei Gândirea. Această vitalitate constituie actualitatea ei. După 20 de ani dela apariția întâiului număr, se dovedește că intuiția mănunchiului de

scriitori, din jurul ei, a mers direct la elementele permanente ale spiritului autohton și aceste elemente de valoare permanentă dau actualitatea publicației, care le-a susținut timp de două decenii“.

Nichifor Crainic mai semnează o prelegere ținută studenților săi dela Facultatea de teologie: „Despre Demofilie“, un excurs plin de suc creștin și de sănătoasă gândire național-politică asupra rosturilor statului.

Semnalăm numele lui Ioan Coman, un tânăr gânditor foarte serios și de o solidă cultură clasică și teologică. Articolul său despre „Zalmoxis“ e într'un totul remarcabil.

În spiritul ideilor directivului de apropiere culturală între Români și Germani, e interesant de citit articolul sasu-lui Hermann Klös despre „Viața rurală românească, subiect de artă germană“.

O navelă de Victor Papilian. Poezii de Ion Pillat, Ștefan Baciu, Radu Gyr, Olga Caba, Gh. Tuleg, V. Mărcineanu, Sergiu Cristian. Articole și cronici de Nichifor Crainic, Petru P. Ionescu, Mariella Coandă, Magda Raiu, Octav Șuluțiu, etc.

În tot, o revistă bogată, plină de substanțialitate și de directive sănătoase și adânci.

vor este jertfa de pe Golgota.

Din viața celui de al treilea gravor, Teodosie Monahul, aflăm că această artă cerea o lungă ucenicie, până se învăța. Unii nu ajungeau niciodată să fie stăpâni pe ea. Monahul Teodosie încercă trei ani arta gravurii. Abia după aceea dă anumite gravuri alături de litera tipărită.

Dela acest gravor d. Racoveanu ne prezintă o gravură cu o Schișnic. Este „una din cele mai puternice compoziții de acest gen“, deși trăsăturile sunt mai prejos ca

ale celor doi înaintași.

E cu neputință să redăm în aceste rânduri tot ce ar trebui asupra acestei admirabile prezentări a gravurilor în lemn dela Mănăstirea Neamțului.

Cei ce n'au prilejul să poată vedea întreg tezaurul artistic și cărturăresc al acestei mănăstiri, pot vedea o parte însemnată a lui în albumul d-lui Racoveanu. El desvăluie un capitol însemnat al lucrărilor de artă românească.

Preot VASILE COMAN

Rostul și importanța literaturii comparate

de prof. Ion Gherghel

O literatură relativ tânără, cum este a noastră, are nevoie de sprijin sub formă de împrumuturi din alte literaturi. Aceasta nu înseamnă că scriitorii și poeții români să renunțe la tradiția și spiritul național. Dimpotrivă: Împrumuturile trebuie să servească numai ca transfuziuni spirituale, care să facă să rodească, într'un mod și mai îmbelșugat, producția autohtonă.

Problema influențelor literare i-a preocupat sporadic și pe literații noștri începând cu a doua jumătate a veacului trecut. Dar problema aceasta de o extremă importanță n'a fost studiată și urmărită în complexul ei, după cum remarcase și d. Dragoș Protopopescu în recensia unui studiu de literatură comparată. (Vezi Codrul Cosminului I, pp. 586—585). Fi- rește, este ceva mai anevoios să te înde-

găti, prin monografii și bibliografii meticolos alcătuite, calea viitorului istoric literar, decât să te gândești numai la „discuții profunde, fațale inteligenței noastre“.... Noroc că se mai găsesc totuși câțiva cercetători modești, care se resemnează să facă, — în locul discuțiilor sterpe, — „o leacă de istorie literară“, cum se exprimă cu ironie fină d. Dragoș Protopopescu.

Când vorbim de influențe literare, ne gândim la o sferă mai largă a acestei noțiuni, în care intră atât traduceri și imitații după literaturi străine, cât și influențele ce străbat mai adânc în spiritul scriitorilor, fiind asimilate și transformate în valori literare originale.

*

Am văzut din expunerile precedente, referitoare la măiestria traducerii, că o

prestațiune cu adevărat superioară din domeniul tălmăcirii este un fenomen literar prețios, dar foarte rar întâlnit. Pentru ca să reușești pe deplin trebuie să fii tu însuși o fire de artist, să ai o inimă simțitoare, de poet; să fii cel puțin un talent, dacă nu ți-e dat să fii congenial; să ai darul clarității în concepție și expunere, să dispui de o limbă bogată, să fii cuprins de patima desinteresată a artei, simțind o deosebită atracție față de capodopera ce tălmăcești; să ai o stăruință și răbdare deosebită în cizelarea asperităților formale și în completarea insuficiențelor de fond, — tălmăcirea fiind mai mult o operă de răvnă contemplatoare, decât de inspirație originală. — Mai trebuie să-ți făurești apoi un stil unitar, mlădios și sugestiv, care să-ți servească la reproducerea fidelă a nuanțelor și a coloritului din original și, în sfârșit, să dispui de simțul tainic, care să te conducă la aflarea sigură a formei celei mai adecvate de transformare. Numai din contopirea acestor însușiri esențiale se făurește tălmăcitorul la înălțimea cerințelor artistice. Și nici chiar în aceste condițiuni excepționale opera tălmăcitorului nu va atinge valoarea artistică a originalului. De altfel, tălmăcitorul unei capodopere nu poate să

aibă pretenția să egaleze și cu atât mai puțin să întrecă modelul său. Se întâmplă totuși, uneori, și minunea aceasta, dar în acest caz intră în funcțiune *inspirația*, care-l ridică și-l trece pe tălmăcitor dincolo de granițele tălmăcirii. Pe această treaptă „traducerea“ încetează de a mai fi traducere. Modelul nu mai este pentru tălmăcitor decât un motiv poetic, dela care porcede; crescându-i aripile inspirației el se avântă în lumea creatoare de valori proprii. Căci, la urma urmei, puțin importă ce crezi și de unde ai împrumutat motivul poetic. Totul depinde dela felul cum știi să crezi. Pentru exemplificare, să ne gândim o clipă la sonetul lui Eminescu „S'a stins viața falniciei Veneției“. Este oare acest juvaer al literaturii române o traducere, o imitație sau o creație proprie? Oricât s'ar părea de paradox, el este tustrele la un loc — după cum am dovedit în studiul despre „Poezii germani în oglinda tălmăcirilor românești“ (Ed. Tara Bârsei, Brașov, 1934, pag. 23—24). Intâia variantă a lui Eminescu se razimă puternic pe sonetul lui Cajetan Cerri „Venedig“ (So oft ich seh' in düstern Mondeshelle = Când sub lumina lunii clar-obscure etc.) Stăm, așa dar, la prima variantă în fata unei traduceri libere. Emi-

Sbuciumul Franței

Franța nu și-a revenit încă și nu-și va reveni multă vreme din lovitura crâncenă pe care a primit-o. Nu din afară. Pentru că înfrângerea militară a Franței i-a adus cel mai mare serviciu care se putea face unei țări. Ci dinăuntru. Căci Franța era putredă. Catastrofa ei militară nu înseamnă nimic pe lângă ceea ce această catastrofa revelează ca semnificație psihologică. Ba chiar se poate spune că dezastrul acesta material a salvat Franța dela un dezastru mai mare, dela dezastrul moral. Hitler, zdrobind Franța, i-a adus un serviciu covârșitor, istoric: a deschis ochii adevăraților Francezi, a scuduit din temelii Franța profundă, Franța eternă, a trezit-o, a pus-o în fața ei însăși, a obligat-o să-și pună problema propriei refaceri. Franța, fără înfrângerea aceasta, mergea cu pași giganti spre prăbușirea morală, spre disoluția tuturor valorilor spirituale și eterne ale civilizației de ordine și creație, la capătul căroră o aștepta anarhia și comunismul. Franța pusă la pământ se regăsește pe sine printre ruinele unei lumi și a unor idei care o înăbușeau ca o cangrenă. Franța simte azi nevoia unei înnoiri sufletești și a intrării în ritmul nou european pe care-l făurește Germania.

Am citit o broșură subțirică (56 de pagini) scrisă de A. Boutillier, secretarul general al comitetului de propagandă franceză „Drapelul sus”. Ce sugestiv titlu! E chiar numele imnului german Die Fahne hoch. Exact! Broșura aceasta e unul din multe semne pe care le dă instinctul francez și rațiunea franceză, de voință înnoitoare. Asociația „Drapelul sus” (Pavillon haut) își propune să cheme în jurul ei pe toți Francezii care doresc refacerea morală a țării lor și să lucreze pentru acest scop. Articolul 6 din statute sună: „Orice discuție politică sau religioasă este interzisă în sânul Asociației”. Trec peste discuția religioasă care privește deosebirea Francezilor în catolici și protestanți. Ceea ce este semnificativ este scârba de politică. Au înțeles Francezii că politica i-a adus în situația de azi și că nu de o nouă politică au nevoie, ci de un suflet nou. Scopul asociației este crearea acestui suflet nou, prin rechemarea virtuților franceze milenare, prin cultivarea tradiției și a istoriei, prin apelul la forțele morale sănătoase ale națiunii. O întărire a iubirii de muncă, o închegare a familiei, o dezvoltare a spiritului de ordine și disciplină, o renunțare la interesul personal pentru interesele colectivității, o mai accentuată doză de supunere la autoritate, iată idealurile ce-și propune să adâncească societatea în inima tuturor Francezilor. Dar se va întreba cineva: cum, toate acestea lipseau Francezilor? E uimitor și totuși așa este: lipseau. Fiindcă, dacă le-ar fi avut, Franța nu s'ar afla azi unde este. Și nici nu ar simți nevoie azi aceea care o refac să facă educația Francezilor în acest sens!

O serie întreagă de probleme se pune astăzi Franței. Dar cea mai de capetenie este scoaterea ei din marasmul în care a aruncat-o politicianismul și anarhia morală a celor 20 de ani de după 1918. Salvarea Franței eterne nu stă decât în regăsirea liniei morale, în refacerea ei sufletească, pe calca unei tradiții destul de pilduitoare și în care va găsi nenumărate exemple de urmat. D. Boutillier chiar face în această broșură un mic rezumat al istoriei țării sale. Ce însemnea-

ză aceasta, decât un apel către Francezi ca să-și privească trecutul, să ia pildă dela el și să găsească acolo puterea de a înfrunta viitorul cu vrednicie?

Broșura lui Boutillier e și tristă. Ea arată — în ciuda optimismului exprimat de autor — starea de dezagregare sufletească a țării sale. E jalnic să trebuiască să ajungi a învăța pe ai tăi să știe cum să-și iubească țara, să știe cum să se poarte sufletește pentru a o salva. O țară unde trebuie să înveți pe oameni să iubească munca, să cultive virtutea și disciplina, înseamnă că a căzut foarte jos! Un popor care a uitat axiomele morale, pe care se poate sprijini statul și a căror neglijare aduce prăbușirea lui, e un popor greu încercat sufletește. Ia care cangrena imoralității a săpat adânc.

Dar Boutillier e optimist. Și o fi știind el de ce. Va ma fi fiind în Franța un fond bun, un fond pe care să se poată pune piatra de temelie a marelui reforme morale. Sforțarea societății „Drapelul sus” este o dovadă că, într'adevăr, voința de însănătoșire există. Rămâne ca ea să opreze și să generalizeze. Munca Francezilor buni este mare și sarcina lor de viitor covârșitoare. Subliniem azi că în sbuciumul în care se află acum Franța, își fac loc semnele și eforturile refacerii de care ea are nevoie. Și la care mai are mult până să ajungă.

OCTAV ȘULUȚIU

Iluzii

D. W. Churchill: „Nu credeți ce vă spun alții, noi nu ne scufundăm, ci ieșim acum din valuri”...

SPECTACOLE

CORSO: „Intre două... te plouă”, cu Hans Moser.
ASTRA: „Un vals de odinioară”, cu Hans Moser și Theo Lingner.
MODERN: „Moartea obosită”, cu Louis Jouvet.
AXA: „Ultima noapte”, cu Charles Boyer și Irene Dunne

In seara de 9 crt., la orele 21, pe scena teatrului „Astra” se va reprezenta „Suflet candriu de papugi”. În rolul principal: Ion Vasilescu.

nescu însuși a mărturisit acest împrumut literar, indicând deasupra uneia din variantele sale, aflătoare în secția manuscriselor dela Academia Română (Nr. 2262 f. 193), izvorul prin cuvintele „după G. Cerri”. Dela întâia formă a sonetului, din care am citit mai sus versul inițial, până la cizelarea măiastră ce încoronează sforțările unui poet genial, care a isbutit să se emulgă din lumea tălmăcirii și a imitației, avântându-se, pe aripile inspirației, în lumea creațiilor proprii, se poate urmări, pas de pas, în variantele amintite, interesantul proces de originalizare. Această minunată floare poetică eminesciană a răsărit dintr-o fericită transplantare. Fenomenul altorii poetice a dat aici naștere la un rod din cele mai prețioase.

Mulți privesc cercetările din domeniul literaturii comparate cu neîncredere. La urma urmei, ce valoare poate să reprezinte indicarea izvoarelor, se întreabă scepticii. Intrucât cercetătorul se oprește la această simplă indicare de izvoare, firește că nu a săvârșit un lucru mare. Dacă însă el nu se mărginește la atât, ci tinde să străbată mai adânc, arătând cum i-a reu-

șit poetului să dureze — datorită elementelor de împrumut, — o lume cu totul nouă, care niciodată nu s'ar fi plasmuit fără de răsărirea acestor elemente în conștiința artistului, atunci munca și râvna cercetătorului nu este de prisos. În strălucită nu numai că se consacra studiilor ample și sistematice problemei literaturii comparate, ci se ține mereu treaz interesul publicului cititor prin editarea de publicații periodice ce apar regulat, aducând, pe lângă lucrări interesante din acest domeniu, și o bogată bibliografie a scrierilor ce se referă la chestiuni de literatură comparată. Pentru ca această disciplină să poată avea îndreptățirea să se constituie în metodă independentă, ea are datorită să nu se mărginească la simple paralele între opere și personalități literare ce prezintă analogii și asemănări vagi. Aceste asemănări pot să fie descoperite prin „procedul instinctiv al spiritului”, de îndată ce, cineva e cetitorul conștient al mai multor cărți. În această ordine de idei unii, ca bunăoară esteticianul Croce, i-au tăgăduit studiului comparativ îndreptățirea să se considere o știință independentă, deoarece „orice is-

Noul bombardier german cu patru motoare „Focke-Wulf Kurier”

Afirmațiunile germane privitoare la avansul pe care aviația Reichului l-a câștigat față de celelalte țări, au fost confirmate și de informațiile date de presa germană asupra unui nou tip de avion de bombardament. Noul Focke-Wulf este un bombardier cu mare rază de acțiune, construit pe principiile avionului de transport, bine cunoscut prin sborurile sale record către New-York și Tokio, famosul „FW 200” Condor.

Noul bombardier de luptă, cu patru motoare, care transportă mari încărcături de bombe, la mari distanțe, are un echipaj de șase oameni și este înarmat cu numeroase mitraliere și tunuri. O instalație de dejivraj îi îngăduie să întreprindă acțiuni de atac pe orice temperatură. Patru motoare BMW — Bramo — asigură avionului Focke-Wulf „Kurier” o foarte mare viteză. Avionul acesta și-a făcut deja probe în curse peste Atlantic și a pricinuit simțitoare pierderi navigației engleze.

DE TOATE

15 SPECIALIȘTI LUCREAZĂ LA EDITAREA „MERSULUI TRENURILOR”

„Mersul trenurilor” german împlinesc, zilele trimise de cele 51 direcții. Înainte vreme, indicatorul conținea mersul diligențelor, apoi a fost adăugat orarul trenurilor. Ciudat ni se pare faptul că încă și astăzi cartea este editată de Poșta Reichului, cu toate că diligența a dispărut de mult.

15 specialiști prelucrează mai întâi schițele trimise de cele 51 direcții ale Căilor ferate germane. Din acestea reiese, de pildă, că fiecare direcție propune unele schimbări care au fost aprobate de către Ministerul Comunicațiilor. De aci rezultă o sumedenie de înscrisuri noi și schimbări la manuscrisurile pregătite după „Mersul trenurilor” din anul precedent. Manuscrisurile terminate sunt trimise la 51 direcții de poștă, care mai adăogă observațiunile respective. Apoi cartea este dată la tipar, 70 până la 100 de culegători, maeștri în profesiunea lor, lucrează cu o siguranță extraordinară, conștient și repede, așa încât cartea este terminată chiar după zece zile. Totuși, „Mersul trenurilor” este pentru mulți o carte cu 7 pecete. Dece să rătăcești disperat prin nenumăratele cifre, dacă ai la colț un birou de voiaj? Și aceasta nu este numai părerea femeilor! Așa, foarte mulți oameni ignorează existența acestei capodopere de lucru minunat.

CUVINTE PROFETICE ASUPRA GIBRALTARULUI, DATÂND DIN 1841

Generalul von Gochen, croul dela St. Quentin, a petrecut 4 ani în Spania, lup-

tând — în etate de 20 de ani — alături de „Carliști” pentru „cauza legitimității”. Reintors în Germania, el și-a scris amintirile. În cartea sa, „Patru ani în Spania”, apărută în 1841, el povestește cum a fost transportat, prizonier fiind, dela Cadiz la Valencia. Drumul ducea pe la Gibraltar. Foarte impresionat, el scrie, la adresa acestei fortărețe engleze, următoarele rânduri profetice: „Majestuos se înalță din valuri masa stâncoasă, care a căzut în mâna britanicilor din cauza neglijenței cumpărate a apărătorului ei: prin cedarea ei, nepotul lui Ludovic XIV (Filip V al Spaniei) a plătit recunoașterea dominației lui. Transformată cu artă într-o fortăreață aproape inatacabilă, Gibraltarul este acum cea mai importantă dintre acele stațiuni, cu care spiritul de dominație al Angliei a știut să înconjoare Europa și chiar globul, creând antrepozite pentru comerțul său, baze și refugii pentru flota sa. Această stațiune îi va putea fi smulsă abia atunci când ostașii ei războinici, până în prezent neînvinși, care au făcut din mândra insulă o regină a mării, vor trebui să cedeze unui rival plin de forțe tinere”.

ORCHESTRĂ CU MUZICANȚI ÎNALȚI DE 2 M.

Lângă Detroit trăiește de ani de zile bătrânul general Tomperth. De când a trecut în pensie, doarme toată ziua, iar noaptea trebuie să-și cânte orchestra lui proprie. 14 muzicanți, îmbrăcați în uniforme ale vechii monarhii austriace, cântă marsuri istorice. Toți muzicanții sunt de 2 m. înălțime și foarte bine instruiți. Intre cei 14 uriași, se găsește un austriac și un elvețian, ceilalți sunt americani.

torie literară nu poate și nu trebuie să fie decât comparată”.

Sfera literaturii comparate e mult mai largă astăzi decât în timpul când ea se mărginea la tragerea paralelelor. Competențel comparatist F. Baldensperger afirmă cu bună dreptate: „Nu mai e vorba să se facă simple inventarii juxtapuse din literaturile europene sau mondiale, ci să se indice marile curente, urmărind traversarea acestora prin diferite grupuri naționale; ... să se studieze, cum o făcu Farinelli cu privire la Dante, un mare renume în afară de granițele țării sale... Literatura comparată este chemată să surprindă în formațiunea și deveniul lor operele pe care critica impresionistă sau dogmatică le ia așa cum sunt, definitive, fixe, consolidate în strălucirea sau mediocritatea lor... În loc de a considera pe poezii celebri drept aștri, a căror ascensiune și orbită poate să fie urmărită pe un cer fix, e mai bine să ne dăm seama de mobilitatea planurilor din care se desprind stelele, a căror lumină va avea să strălucească în viitor”.

La noi s'a ocupat în timpul mai nou d Gh. Cardaș cu teoria literaturii compara-

te, citând, într'un articol, pe Goethe ca pe întâiul scriitor, care s'a gândit la o înfrățire literară mondială. Poetul german a crezut cu tărie în „ștergerea frontierelor naționale ale literaturii și crearea unei literaturi universale, formată din spiritele eminate ale tuturor națiunilor, care, instruiuându-se reciproc, se completează și se continuă unul dela altul”. Goethe era așadar preocupat de arta perpetuă și de adevărul etern, care n'au nici timp, nici loc. Gh. Cardaș arată cum ideea aceasta a trecut apoi, la romantici, adevărații creatori ai literaturii comparate, deși în opera lor literară aceștia au scos în relief, mai bine decât oricare alții, specificul național.

Idealul spre care tind spiritele de elită este crearea unor condiții cât mai favorabile în vederea interpenetrărilor literare reciproce, care să ducă, cu timpul, la o înfrățire spirituală universală. Deasupra oricăror considerații ce ar putea să desbina popoarele, în domeniul literaturii singura normă călăuzitoare în aprecierea capodoperelor trebuie să fie și să rămână frumosul în artă.

ION GHERGHEL

INFORMAȚIUNI

Răufăcători au tăiat cablul telefonic de campanie german, între Dârste și Predeal, în zilele de 16, 17, 18 a. e., întrerupând astfel convorbirile militare germane.

Autoritățile sunt pe urmele acestor răufăcători. Se face cunoscut tuturor cetățenilor, că vinovații vor fi sancționați conform legilor, de către Curțile Marțiale.

Liga Navală Română, Filiala Brașov, cu sediul la Poligonul de Trager Promenada de sub Tâmpa, primește înscrieri de membri majori și minori, zilnic între orele 8—12.

Miercuri, în 12 Febr. a. e., va avea loc la „Teatrul Reduta” marele turneu al Teatrului „Regina Maria” din Capitală, reprezentându-se splendidă comedie „Papa se lustruște”, în frunte cu marele artist V. Maximilian.

Retineți bilete la agenția teatrală a d-nei Maria Bacila.

„Uniunea Ziariștilor Români din Transilvania”, asociație de presă persoană juridică, în urma cedării Clujului, și-a stabilit sediul la Sibiu.

D-nii membri sunt rugați să-și comunice adresele urgent, pe adresa d-lui secretar general I. Ch. Severeanu, Sibiu, str. Moara de scoarță nr. 19.

Cei care doresc lămuriri vor atașa timbrele pentru răspuns.

Intrucât se constată că unele redacții de ziare, vând la diferiți clienți, ziare vechi pentru ambalaj, Administrația Financiară reamintește normele de taxare ale acestora:

Conform notei de sub art. 727 din Tariful Unitar al cifrei de afaceri, ziarele și imprimările vechi puse în circulație, dacă sunt perforate din 15 în 15 cm., având diametrul găurit de cel puțin 10 mm., dătorază impozitul pe cifra de afaceri de 4%.

Celelalte ziare și imprimări vechi puse în circulație, deci care se întrebuințează pentru ambalaj, se încadrează la art. 740 din Tariful Unitar și deci se taxează cu impozitul pe cifra de afaceri de 8% plus 3% F. A. N.

Vechia Școală de conducători de automobile și tractoare agricole din Brașov, Str. Ing. Kertsch Nr. 5 și Str. Pictor Pop Nr. 6, singură autorizată a funcționa, s'a mutat la un loc cu atelierul și garajul de reparații al școlii în Str. Spitalul Militar Nr. 7. Cei interesați se vor adresa deci în noul local din Str. Spitalul Militar Nr. 7, Brașov.

Societatea An. de Telefoane aduce la cunoștința abonaților și publicului, că lucrările pentru restabilirea legăturilor telefonice vor fi terminate la sfârșitul acestei săptămâni, când vor fi date spre folosință toate firele cu vechile numere.

S'a deschis depozitul vechiu de lemne de foc „ADLEFF” din str. Gen. Traian Moșoiu 72 (fost str. Găru - Iuliu Maniu) TELEFON 28-76

Căutăm pentru imediată angajare șef pentru depozit de lemne din Intorsura Buzăului, român, cu cunoștințe de brânsă și garanție materia. Ofertă în scris a se preda Sâmbătă 1 și Duminică 2 Februar e. la Hotel „Aro” pentru D-l Gheorghe Petrescu din București.

CONFERINȚELE „EXTENSIUNII ACADEMICE” LA BRAȘOV

Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Cluj, strămutată la Brașov în urma verdictului dela Viena, își reîncepe activitatea culturală întreruptă premelnic, în cadrul conferințelor „Extensiunii Academice”.

În capitala culturală a Ardealului, la Cluj, „Extensiunea Academică” a fost un focar puternic de lumină, acționând, fără întrerupere din anul 1935 până în anul școlar 1939—40.

Președintele asociației profesorilor dela Academia Comercială din Cluj, d. prof. Ion Mateiu, nu s'a mulțumit să organizeze numai aceste conferințe publice, care au produs un mare ecou în opinia publică clujană, ci a stărunit să i se pună la dispoziție de către instituție fondurile necesare pentru tipărirea acestor conferințe academice. Patru volume stau la dispoziția cititorilor, doriții să se inițieze în problemele puse în discuție. După cum e și natural pentru o școală superioară cu caracter economic, s'au ales subiectele mai ales din acest domeniu, dar în același timp nu s'au neglijat nici chestiunile de ordin educativ, istoric, geografic, literar, precum și cel de cultură artistică și de cultură generală.

În același spirit și cu același elan vor continua profesorii dela Academia Comercială din Brașov să acționeze pentru răspândirea culturii de specialitate economică și financiară, în special, precum și a celor din domeniul literar și artistic, în general.

Indemnăm publicul din Brașov și jur să participe în număr cât mai mare la aceste interesante și instructive conferințe publice, ce vor avea loc în fiecare Joi

dela ora 7—8 seara, în sala festivă a Camerei de Comerț din Brașov.

PROGRAMUL CONFERINTELOR „EXTENSIUNII ACADEMICE”

Seria I.

- 6 Febr.: Prof. I. Mateiu: Un luptător de elită al Ardealului.
  - 15 Febr.: Prof. V. Jinga: Unitatea Ardealului în economia românească.
  - 20 Febr.: I. Moga: Românii în economia transilvană (aspecte istorice).
  - 27 Febr.: Prof. S. Lupas: Organizarea registrului firmelor.
  - 6 Martie: Prof. P. Rosca: Politica socială a României de azi.
  - 15 Martie: Prof. I. Gherghel: Legăturile literare între Germania și România.
  - 20 Martie: Prof. Ștefanovici-Svensk: Brașovul — cetate academică.
- ### Seria II.
- 27 Martie: Prof. Ion Evian: Tendințe sociale și economice contemporane.
  - 24 Aprilie: Prof. S. Cioranu: Banca Națională a României 1914—1940.
  - 13 Aprilie: Aug. Tătaru: Curente noi în Economia Politică.
  - 1 Mai: Prof. D. Hașiganu: Comerțul exterior al României.
  - 8 Mai: Prof. Seb. Nicolau: Subiect rezervat.
  - 15 Mai: Dr. I. Tarția: Economia organizată.
  - 22 Mai: Dr. I. Sârbu: Problema echității în drept.

Mica publicitate

LECȚIE și conversație în limba germană, franceză și engleză predă profesoară de limbă, Nussbacher, Str. Castelului 42. Înscrierile zilnic între orele 4—5.

SE ANGAJEAZĂ tâlmaci, cari în afară de limbile română, germană și maghiară, mai vorbesc italiana și franceza. Adresa la ziar subț „Tălmaci”.

CAUT bucătăreasă perfectă în mâncăruri românești și prăjituri, transilvăneană de origine, serioasă, mai în etate. Str. Nisipului de jos, 9. 62

DE INCHIRIAT o prăvălie la poziție bună și locuință în Satulung. Informațiuni la ziar. 425

S'A PIERDUT permisul de circulație de bicicletă No. 5011, eliberat de Chestura Poliției Tg.-Mureș. Carnetul Biroul Populației, precum și 2 certificate școlare pe numele Oprea Irimie, domiciliat în Str. Avram Iancu No. 21. Le declar nule și fără valoare. 60

TARGUL DE MOSTRE DIN LIPSCA

Cel mai mare Târg de Mostre din lume, prezintă vizitatorilor săi o imagine completă a produselor unui număr de circa 6.500 firme expozante

Vizitarea este folositoare pentru oricare comerciant și industriași a-tăzi mai mult ca oricând

Mari înlesniri la procurarea vizei de intrare, precum și reduce i însemnate pe căile ferate

Informațiuni dă Reprezentanta Onorifică a Târgului de Mostre din Lipsca, BRAȘOV str. Traian Cotigă 2, etajul I. Telefon 1390

2-7 MARTIE 1941

Târgul de Mostre din Lipsca din primăvara anului 1941

Târgul de mostre din Lipsca se ține anul acesta în zilele de 2—7 Martie 1941, inclusiv.

Intrucât procurarea documentelor de călătorie necesită un timp mai îndelungat, doriții a lua parte sunt rugați să înceapă neîntârziat cu pregătirile.

Pentru călătoria în Germania, vizitatorul Târgului de Mostre are nevoie de:

1. Un *pasport* în vigoare.
2. *Viza de intrare în Germania*. Pentru a primi această viză, vizitatorul trebuie să ceară Reprezentanței Onorifice a Târgurilor de Mostre din Lipsca, mai jos indicată, formularele necesare, pe care le va completa înaintându-le iarăși reprezentanței, împreună cu trei fotografii.
3. *Viza de transit maghiar*, pe care o eliberează consulatul maghiar pe baza unui certificat de origine.
4. *Legitimația Târgului de Mostre*, care se vinde la reprezentanță și care servește drept bază pentru următoarele avantaje:
  - a) Intrare liberă la toate expozițiile;
  - b) 60% reducere pe căile ferate germane;
  - c) probabil o reducere de 35% pe căile ferate maghiare și
  - d) viza de transit maghiar;
  - e) 50% reducere pe C. F. R. la întoarcere.

5. *Devize*. Vizitatorul poate să treacă granița cu Lei 3000, din care 2000 lei în monedă română de metal și 1000 lei sau toată suma în valute streine, dar cel mult 10 mărci germane și acestea în metal. La cerere, fiecare bancă autorizată eliberează ecurei plățile în Germania.

6. *Camere rezervate*. Să se ceară imediat rezervarea unei camere. Foarte urgent este: înaintarea cererii pentru viză germană și procurarea documentelor necesare pentru eliberarea pasportului.

„Casa Națiunilor” (Haus der Nationen) și „Serviciul Târgului de Mostre” (Messe-dienst) stă la dispoziția vizitatorilor cu sfaturi și ajutor.

Informațiuni dă oricând pentru Brașov, Făgăraș, Mediaș, Sighișoara și Dumbrăveni: Reprezentanța Onorifică a Târgurilor de Mostre din Lipsca: „Verband Deutscher Handelsgremien Siebenbürgens”, Brașov, str. Traian Cotigă Nr. 2, etajul I, telefon 1590.

Tribunalul Brașov, Secția II-a.

Dosar Nr. P. II. 596—1940.

Sentița No. 1 — 1941

Tribunalul în numele legii hotărăște:

În baza art. 256 al. I și III pct. I c. p. comb. cu art. 157 pct. 2, lit. c. 158 c. p., condamnă în contumacie pe acuzatul Băteu Aron, de ani 29, român, muncitor, născut în comuna Bont jud. Someș, fost cu domiciliul în Brașov, în prezent cu domiciliul necunoscut, la 2 ani închisoare corecțională și la 3 ani interdicție corecțională a drepturilor din art. 58 pct. 1—3, conform art. 59 c. p., pentru crima de delapidare.

În baza art. 549 al. I și III c. p. comb. cu art. 157 pct. 2 lit. a.—158 c. p., mai condamnă pe acuzat la 6 luni închisoare corecțională pentru delictul de înșelăciune calificată.

În baza art. 244 c. p., mai condamnă pe acuzat la 3 luni închisoare corecțională pentru delictul de părăsire individuală a funcțiunii publice.

În baza art. 101 al. I cod penal, condamnă pe acuzat să execute pedeapsa cea mai gravă, adică cea de 2 ani închisoare corecțională și 3 ani interdicție corecțională a drepturilor din art. 58 pct. 1—3 cod penal.

În baza art. 112 și urm. pr. penală, condamnă pe acuzat să plătească Statului suma de 3500 (trei mii cinci sute) lei cheltuieli penale de cercetare, urmărire și judecată.

Rezervă reclamantului Nicolae Uvege dreptul de despăgubiri civile pe calea dreptului comun.

Cu drept de recurs în 10 zile dela data fisării și publicațiunii făcută conf. art. 580 din proc. penală.

Data și citită în ședința publică azi, 16 Ianuarie 1941, în pretoriul Trib. Brașov Secția II-a.

Președinte: Judecători:
P. Galaction C. Topciu, A. C. Toma
Grefier, Const. Zărnoveanu

Declarațiile lui general Antonescu făcute presei

„În fața lui Dumnezeu, a istoriei, jur că nimeni pe acest pământ nu mă va împiedeca să apăr onoarea, drepturile și liniștea Românilor și că dacă se va face vreo nouă greșală, voi fi necruțător“

D. general Antonescu a făcut ieri declarații reprezentanților presei, către întreaga Țară.

Aceste declarații clarifică și explică situația actuală și cuprind perspectivele viitorului.

D. general Antonescu se adresează rând pe rând, Tineretului, Legionarilor adevărați și tuturor Românilor:

TINERET, STUDENȚI, LEGIONARI ADEVĂRAȚI

Mi-am smuls până azi suflet din sufletul meu ca să-l fac punte de viață și înțelegere veșnică între mine și voi.

Suferințele voastre de altă dată le-am făcut suferințele mele, iar biruința fărăi și a mea dela 6 Septembrie am făcut-o biruința voastră.

Am lăsat o clipă haina ostirii, haina mândriei și a vieții mele întregi și am îmbrăcat cămașa verde ca să vă dau vouă semnul uniri și altora semnul încrederii în voi.

V'am chemat la conducerea Statului și v'am dat toate locurile de răspundere ca să simțiți că și voi sunteți Statul și pe conștiința voastră se reazămă păstrarea și mândria lui.

Mi-ați jurat credință — Regelui și mie — la 6 Octombrie la București și la 8 Noembrie la Iași și toți conducătorii voștri mi-au reînnoit legământul de ascultare la 27 Noembrie.

M'am trudit luni de-a rândul să salvez Statul prăbușit, cu granițele sfărâmate și Românii pribegi; să restabilesc finanțele și să reorganizez totul, în împrejurările turburi ale războiului din jurul nostru.

Am atras atenția conducătorilor voștri că unele elemente împing Statul la dezordine, că alții aleargă după interese materiale, că unele elemente bune nu sunt folosite, că producția fărăi scade, că anarhia ne pândeste.

Am somat pe cei răspunzători să-și facă datoria, impunând disciplina, prevenindu-le că va veni un moment când vor fi năvăliți și depășiți de anarhie; v'am adresat tuturor sfaturi părintești, cerându-vă să vă faceți datoria de români și legionari.

Pe conducătorii voștri i-am tratat ca pe copiii mei, deschizându-le casa și sufletul și mărturisindu-le zilnic toate grijile și actele ce trebuie să înfăptuim.

Drept orice, s'a pornit o acțiune absurdă în contra guvernului, deși era guvern național-legionar și cu toate că mi se jurase credință. S'au făcut insinuări netrebnice că ași ocroti masoneria sau că ași lăsa ca forțe oculte străine să influențeze conducerea fărăi.

Trecutul meu, onoarea mea de ostaș, lupta mea de o viață întreagă în contra ticăloșilor, voința mea neînduplecată de a realiza Statul național-legionar și tot ce făcusem până atunci pentru legiune, n'au fost puse în cumpănă.

Forțe oculte străine, netrebnice prădători și anarhiști strecurăți în mare număr în rândurile legiunii, au împins la prădă, la pradă și la nebbie.

Tineri curați, studenți idealști, legionari supuși au devenit instrumente oarbe în mâna unor ambițioși, cari s'au ascuns după ce au încurajat revolta și după ce nu au mai putut stăpâni bandele netrebnice de anarhiști și disperăți intrați în luptă pentru interese străine și nu pentru legiune.

Țara a fost astfel aruncată într-o frământare nebună pe care n'a putut-o opri decât onoarea, eroismul și patriotismul ostașului român, stâncă nepieritoare a drepturilor patriei.

S'a tras în armată, fără nici un motiv, fără nici o provocare; s'a încercat dezarmarea și umilirea ostașilor; au fost omorâți ofițeri și soldați pe la spate, doi au fost arși de vii.

Am fost asediat eu, Conducătorul Statului, cerându-mi-se de colaborării mei, cari îmi juraseră credință, să părăsesc conducerea guvernului sub amenințarea gloanțelor.

Deși mă găseam la început nepregătit de apărare, am răspuns că prefer să cad la postul de onoare, decât să mă dezonozez pe mine, să dezonozez armata și să prăbușesc Statul prin gestul meu de slăbiciune.

Tineret, trezește-te. Ajunge. Legionari adevărați, faceți-vă examenul conștiinței.

Numai dușmanii Țării, ai voștri și ai

mei au putut pune la cale această acțiune nevredească, în care unii au căzut poate de bună credință, alți din ambiții sau interese, iar unii plătiți de mână dușmană.

Numai trădătorii v'au putut sfătuși să trageți în armată, atunci când știți că nici odată Legiunea n'a avut acest drept, iar Căpitanul a preferat să se jertfească decât să provoace mișcări și lupte între Români.

Aruncați de pe frunte și de pe ochi vălul cernit al-rătăcirii și din mâini armele trădării.

Fiindcă generalul Antonescu n'a înșelat, nu înșeală și nu va înșela niciodată.

Eu nu sunt Conducător de Stat tiran, n'am clică de apărut și n'am interese sau o viață imorală de ascuns.

Eu apăr Țara și destinul ei împotriva tuturor dușmanilor și a tuturor rătăcirilor.

Toată viața și voința mea este în slujba Neamului, a onoarei lui, a onoarei voastre.

Am sigurat liniștea Țării și o voi stăpâni împotriva oricui.

Cea dintâi datorie a tuturor este de a munci.

Trebuie să refacem încrederea în dreptul de viață și de muncă.

Trebuie să redăm muncitorului puterea producției, ca să putem ajunge la ieftinirea vieții; trebuie să dăm țăranului liniștea ogorului, ca să poată munci; trebuie să dăm orașanului siguranța vieții și a ordinii, cărturarului puterea gândului.

Întreaga Țară trebuie să pășească la muncă și la ordin.

Nu slujim crezul românesc, nu servim credința în viitorul nostru, nu ne pregătim pentru lumea nouă în plămădire, dacă nu ne supunem acestei porunci. România și aliații săi au nevoie de liniște și de muncă în această regiune.

După ce totul va reintra în muncă și în disciplină, voi pași la reorganizarea politică a Statului, fiindcă eu sunt cel care a hotărât la 7 Septembrie 1940 organizarea Statului Național-Legionar.

Numai dușmanii adevărului pot să creadă că Generalul Antonescu se va abate de

Funcionarii vor fi întrebuințați în această mare acțiune a Statului și li se va deschide drumul spre întreprinderile private, pentru a asigura tuturor salarii demne de munca și rolul fiecăruia.

Cărturarii și slujitorii bisericii vor avea în acest Stat rolul care se cuvine despicătorilor de drumuri și ziditorilor de suflete.

Un Stat nou cu suflet nou. Aceasta n'am obligat să fac. Aceasta voi face. Fiindcă acest Stat îl așteptați toți, de atâta vreme, Români.

Toți ați crezut, ați așteptat, toți nădăjduți în această Românie Nouă.

Trândăvia, interesul personal, intriga, necinstea, minciuna, trădarea, lingușirea, lipsa de merit și de caracter, amenințarea și ura, — acestea le urîți cu toții — o știu — și eu le urăsc cel dintâi.

Munca, adevărul, dreptatea, cinstea, caracterul, onoarea, loialitatea, meritul și ridicarea prin competență și disciplină, respectul de toate aceste temeuri de viață, iată ce ați voit, iată ce trebuie să întemeiem în noul Stat.

Toată lupta și așezarea marelui revoluții Național-Socialiste Germane și înfăptuirile fasciste, ne vor sluji ca temeuri de experiență, pentru a lăsa pe sufletul și nevoile românești rodul acestor organizări de popoare, temeuri de Lume Nouă.

Dela acest drum de învoire, de faptă nouă pentru o Țară Nouă și o Lume Nouă nu mă voi abate nicio clipă, fiindcă aceasta este rostul meu la conducerea Statului.

Acesta este drumul viitorului, la care chem tot ce e curat, întreg, neîncercat, nepătat, neobosit, pe întregul cuprins al Țării.

Nu voi întemeia numai forme, fără rădăcini, cum au încercat-o alții; nici nu voi renaște așezări moarte.

Deaceia o spun răspicat. Nu oricine e pregătit pentru această împlinire, ci numai acei cari n'au mâinile pătate de sânge, de averea Statului sau de fapte murdare. Toți pot însă s'o ajute, pentru că este casa Neamului la care toți au datoria să zidească.

Pentru a ajunge la această înfăptuire, cer acum: ordine, disciplină și muncă.

Iar legionarilor adevărați, celor ce au suflet de legionar, cari au răvnit să înfăptuiască toate aceste temelii de neam, le cer:

Tinerilor studenți, să-și pregătească sufletul în credința curată și creștină, aruncând din mâini arma urii și așteptând arma apărării drepturilor neamului.

Legionarilor maturi și bătrâni, le cer să judece singuri pe ce drum a fost tărită Legiunea și pe ce drum am luptat s'o duc eu. Pe cine au lăsat să îmbrace cămașa Căpitanului, a lui Moța și Marin, a lui Clime, Banea, Dobre, Cantacuzino, Polichroniade, Tell și a tuturor luptătorilor adevărați ai Legiunii și dacă socotesc că scopul Legiunii a fost slujit în baricadele roșii ale anarhiștilor și de gloanțele îndreptate în contra ostașului român, alături de ticăloșii și prădătorii de rând.

Le cer să judece dacă țara pe care voi zidi-o eu, nu este țara visurilor de totdeauna ale adevăratei Legiuni și ale Românilor de pretutindeni și deapuri.

Este ultimul meu cuvânt către ei. Cer tuturor Românilor să ia exemplu din lupta măreață și plină de jertfă pe care o duc marele Führer, poporul german și revoluția național-socialistă, Ducele, poporul italian și revoluția fascistă.

Și să înțeleagă că pe deasupra tuturor frământărilor și peste toate neînțelegerile, avem datoria față de strămoși și față de urmași să ne pregătim statul și neamul pentru apărarea drepturilor lui veșnice.

Cine vrea să meargă la această faptă va fi bine primit și va croi alături de mine destinul patriei. Fără șovăire, fără viclenie, fără nesupunere, pentru Țară și Rege.

ROMANI,

De fapta, energia, munca și disciplina voastră depinde momentul supremei chemări ce vă voi face.

Fiindcă împotriva tuturor piedicilor și intrigilor dușmane, a clevetirilor și amenințărilor nemernice, trebuie să ducem țara în matca viitorului, în val de veac, ca să-i asigurăm drepturile nepieritoare.

Și i le vom asigura.

Cu Dumnezeu înaintel

GENERAL ANTONESCU

D. GENERAL ION ANTONESCU

Armata e trează la datorie. Țara întreagă e conștientă de răspunderea ce o avem.

Am ordonat arestări ca să prind rețeau rătăcirii și a infamicii, a prădătorilor și a oculte străine.

A doua oară nu va mai îndrăzni, fiindcă pumnul de oțel al onoarei și al conștiinței românești va zdrobi sub voința armatei orice încercare.

N'am ucis pe nimeni. Fiindcă am încă suflet de părinte.

Pe foștii membri ai Guvernului, cari se vor dovedi că au trădat, îi voi pedepsi cu deportarea.

Pe vinovații netrebnici îi voi pedepsi cu oca.

Pe vagabonzi și hoții de rând îi voi pedepsi cu pușcări.

Niciun nevinovat nu va suferi vreo pedeapsă; fiindcă pedeapsa mea nu pleacă din nicio ambiție deșartă, a judecătorilor din nicio ură, a Armatei din nicio răzburare.

Dar, de acum înainte noiu fi necruțător. Nicio abatere, nicio rătăcire, nicio încercare nu va mai fi îngăduită.

În fața lui Dumnezeu, a Țării și a Istoriei, jur că nimeni pe acest pământ nu mă va împiedica să apăr onoarea, drepturile și liniștea Românilor și că dacă se va face vreo nouă greșală, voi fi necruțător.

ROMANI,

Cu aceasta se încheie în rușine și tristețe o nesăbuită crimă, folosită de dușmanii Neamului în contra noastră.

Viitoru' ne stă în față.

El ne comandă să ne împlinim datoria.

ULTIMA ORA

Viitoarea desfășurare a războiului

„La Berlin se pregătește ceva...”

Situația în Sud-Estul european. Posibilitatea invadării teritoriului englez

Războiul a ajuns din nou într-o fază de pregătire. Focul ucigător al bombardamentului aerian asupra Londrei a încetat. Comunicatele oficiale de războiu anunță foarte rar bombardarea vre-unei localități din insula britanică. În general toate termină astfel: „Azi noapte, aviația germană nu a făcut incursiuni deasupra teritoriului britanic”.

Acastă perioadă de odihnă este acum obiectul comentariilor întregii prese mondiale. Potrivnicii puterilor Axei motivează acest lucru, ca de obicei, printr-o slăbire a puterii de a mai duce războiul cu aceeași intensitate, iar presa care vede clar desfășurarea evenimentelor, desprinde din această stare o pregătire pentru acțiunea hotărâtoare a războiului.

OBIECTUL DISCUȚIILOR DINTRE D-nii HITLER ȘI MUSSOLINI

Presa germană și italiană a reinceput comentariile în legătură cu discuția ce a avut loc între d-nii Hitler și Mussolini. Se spune că tema principală ce s'a desbătut a fost de natură militară și s'a referit la acțiuni militare în stil mare pentru înfrângerea Marii Britanii. S'a mai discutat — spun experții militari — o problemă „care nu va putea fi divulgată decât în clipa în care ea va fi pusă în aplicare”.

„LA BERLIN SE PREGĂTEȘTE CEVA...”

Se apropie primăvara. Lumea așteaptă, cum e și firesc, acțiuni mari în războiu. Cei mai mulți nădăjduesc să se sfârșească războiul. Aceste așteptări trebuiesc să aibă un temei. Iată ce scrie în acest sens un corespondent de războiu al ziarului „Volksischer Beobachter”:

„În fiecare ceas pot interveni evenimente care vor dovedi lumii întreaga forță a Germaniei. Ceeace putem spune deocamdată e că la Berlin se pregătește ceva, foarte însemnat. Deocamdată orice orientare lipsește. Un lucru sigur este: conducerea militară a Germaniei așteaptă clipa potrivită pentru a-și realiza planurile, elaborate până în cele mai mici amănunte, în vederea războiului fulger”.

Dincolo de aceste constatări, cu toate eforturile pe care le facem, nu se mai poate vedea.

PACE ÎN SUD-EST

Presa engleză s'a ocupat de Sud-Estul european, afirmând că în întrevăderea dintre Führer și Duce, acesta ar fi fost obiectul principal al discuției. Comentariile au încetat de îndată ce în presa berlineză a apărut informațiunea categorică după care Germania este hotărâtă, cu orice preț, să mențină pacea în Sud-Est.

POSSIBILITATEA INVADĂRII TERITORIULUI ENGLEZ

Generalul italian C. Romano, în ziarul „Corriere della Sera” scrie următoarele:

„Pentru a putea debarca în Anglia este necesară o pregătire serioasă, căci sunt de întâmpinat dificultăți foarte grele. Cu transportarea unor mari mase de trupe și material de războiu peste Canalul Mânecii, acțiunea nu este încă terminată.

Se cere în acelaș timp și asigurarea aprovizionării de orice natură într'un fel, care ar exclude orice întrerupere. Cana-

lul Mânecii trebuie transformat într'un adevărat „covor rulant”, pe care comandamentul suprem german poate expedia neîntrerupt tot ceea ce se cere pentru o ofensivă nimicitoare.

Pentru a putea întinde între coasta atlantică și cea engleză un asemenea „covor rulant”, trebuie distrus mai întâi tot ceea ce s'ar putea îndrepta cu forță armată împotriva acestui covor, în primul rând forța aeriană britanică. Forța aeriană a devenit foarte repede un factor esențial, dacă nu decisiv, în conducerea războiului

și pentru cucerirea victoriei. Nu pozițiile terestre — fie chiar și acele despre care se pretinde că ele ar fi de necucerit — despart armatele, ci raza de acțiune a forței aeriene. Fără distrugerea prealabilă a forței aeriene britanice, judecă generalul Romano, încercarea unei invaziuni în Anglia ar fi o întreprindere deosebit de riscantă și ar aduce agresorului mari pierderi.

STRATEG

Noii primari și ajutori de primar din județul Brașov

Brașov, 5. — Zilele acestea în județul Brașov au fost numiți și instalați următorii primari și ajutori de primari:

I. Plasa Bod:

Araci: primar Rafiroiu Victor. Ariușd, Nicolae Radu și Alex. Cherciu. Satunou: Gh. Negulici și Avram Șchiopu.

II. Plasa Bran:

Bran: Ilarie, Scorțea. Fundata: Gh. N. Stoian. Măgura: Ioan Zărnescu. Moeciul de jos: Gh. Roman Cenușe și Moise Duiacu. Moeciul de sus: Nic. Tișcă și Ioan Clinciu Dobre. Peștera: Secătea Gh. Poiana Mărului: I. Oprea-Clopoțel și Aron Gogonea. Simon: Iosif Băncilă-Anganu. Șirnea: Ioan Dudu. Șohodol: Ioan Aldulea. Tohanul-nou: Aurel Șerban și Ioan Pomana. Tohanul vechiu: Gh. Pop și Ioan Tudor. Zărnești: Remus Făgărășanu și Vlad Dan.

III. Pretura Buzăul Ardelean.

Barcani: I. Gh. Bularca și Moașa Constantin. Budila: Victor Oagă și Ioan Drăgoiu. Dobârlău: I. Verguș și Alexe Pepica. Intors. Buzăului: Gh. Bobeș și Alexe N. Găetan. Mărcuș: Gh. Stoica și Ioan Maxim. Sita-Buzăului: I. D. Banciu și Ioan Boziceanu. Teliu: Gh. Ganea și Gh. Moarcăș. Vama Buzăului: Gh. Drăgan și Ioan Piri.

Până în seara zilei de 3 Februarie în toată țara erau arestate 6278 persoane

Comunicat asupra situației interne

București, 5. În ultimele 24 de ore pe tot cuprinsul țării a fost liniște.

Rezultatul descinderilor făcute de autorități este următorul până în seara de 5 Februarie 1941:

În Capitală au fost arestate în total 2981 persoane; în restul țării sunt arestate 3297 persoane.

Printre ultimele persoane arestate se menționează: capii rebelilor legionari din Câmpulung (Bucovina) și anume: inginer Bucur Ioan, dr. Solomoncu Boso, medicul orașului, av. Hojboța D-tru, șeful organizației legionare județene și avocatul Mălinaș, șef de sector legioinar.

Fruntașii legionari din Rădăuți: Sulci-

na Nicolae, fost prefect, Olinici Octavian și Parmac Mircea, comandanți legionari, Prelicanu Pantelimon, fost șef al poliției, Popovici Vlad, fost primar, Trufin Petre, fost șef al poliției legionare.

Au mai fost arestați zece comuniști aparținând organizației Ajutorul comunist și organizației tineretului comunist din Focșani.

Tribunalul Militar al Capitalei a mai judecat 43 participanți la rebeliunea din 21—24 Ianuarie 1941, dintre care: 36 fost condamnați la pedepse variind între 3 luni și 5 ani închisoare; 7 au fost achistați.

Armata republicel Cuba s'a răsculat împotriva guvernului

Santiago de Chili, 5 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite știrea după care în republica Cuba s'au produs grave dezordini. Marele stat major al armatei de uscat și marina s'a răsculat împotriva guvernului. Capii răscolaiei au fost arestați dimpreună cu șeful poliției. Președintele republicei, d. Battista a suspendat pentru câteva zile constituția, întrunind de urgență parlamentul

pentru a lua hotărâri.

După știri încă neconfirmate, în mai multe localități s'au produs ciocniri sângeroase între armata răsculată și garda națională condusă personal de președintele din palatul prezidențial.

În cursul nopții, ministrul propagandei statului Cuba a anunțat că în țară a fost restabilită liniștea.

O nouă provocare maghiară

Autoritățile maghiare au emis ordine de chemare rezerviștilor și funcționarilor civili din teritoriile cedate, fixând data de 15 Martie pentru a se prezenta în orașele Timișoara, Arad, Beiuș etc., din teritoriul românesc.

Cum este și firesc, Românii nu s'au lăsat înșelați de aceste prostii ale vecinilor noștri.

Noi cunoaștem spiritul de inventivitate al Ungurilor în privința propagandei desmăfate, astfel că nu ne surprinde acest gest care face parte din lanțul nesfârșit al provocărilor la adresa noastră.

În cursul tulburărilor dela 21-24 Ianuarie au căzut în Capitală 490 morți și răniți

București, 5. — Ministerul de interne comunică numărul morților și răniților dela 21—24 Ianuarie în Capitală.

Din sânul populației civile au căzut în total 490 morți și răniți, împărțiți astfel: 254 răniți aflați în spitalele din București și 236 morți.

Pe naționalități: 346 români și 144 evrei. După profesioni: muncitori: 63 răniți, 54 morți; funcționari comerciali: 35 răniți, 80 morți; șoferi: 8 răniți, 4 morți; casnici: 12 răniți, 7 morți; intelectuali: 11 răniți, 19 morți; studenți: 10 răniți, 7 morți; elevi: 10 răniți, 6 morți; agricultori: 2 răniți, 1 mort; comercianți: 7 răniți, 31 morți; necunoscuți: 70 răniți, 21 morți.

Pe sex: răniți: 266 bărbați, 38 femei; morți: 220 bărbați, 16 femei.

D. Bardossy, ministrul Ungariei la București, a fost numit ministru de externe

Budapesta, 5 (Rador). — Agenția telegrafică maghiară comunică: D. Bardossy, ministrul Ungariei la București, a fost numit ministru de externe.

Criză de guvern în Iugoslavia

Belgrad, 5 (Rador). — Agenția „Avala” comunică știrea după care guvernul iugoslav ar trece printr'o criză. În cursul zilei de ieri și-a dat demisia din cabinet d. Marcovici.

Cea mai gravă încordare dintre Japonia și Statele Unite

Tokio, 5 (Rador). — Agenția „Domei” transmite: D. Matsouka, ministrul de externe al Japoniei, vorbind la Camera reprezentanților despre raporturile cu Statele Unite, a declarat:

„Niciodată încordarea dintre Japonia și Statele Unite nu a fost mai gravă ca în prezent.”

Noul Subsecretar de Stat al ministerului Educației Naționale

București, 5. — D. prof. Ion Sandu a fost numit subsecretar de stat al Ministerului Educației Naționale. D-sa a depus ieri jurământul, luându-și postul în primire.

Măsuri draslice împotriva comuniștilor suedezi

Stockholm, 5 (Rador). Agenția Stefani comunică: Guvernul suedez a început o acțiune energetică împotriva comuniștilor organizați în corporații muncitorești cari au început să lucreze punând în pericol siguranța statului.